

problem how the bereaved husband is to escape from brooding memories is very frigidly stated as a psychological puzzle.

113. τὸ τρίτον, death.

118. ποσώσας, cf. 80.

119—120 obscure. τοῖς μικρὸν διαστάσι "who are parted only for a short space of time".

Dublin.

J. B. Bury.

Plutarchische Reminiscenzen bei Michael Akominatos.

1) Ed. Lampros I S. 162, 12: „Καθ' ὃν τρόπον καὶ τὸ φύσει γλυκερὸν μέλι δακνηρὸν τοῖς ἠλκωμένοις καὶ νοσεροῖς σώμασι (καὶ τοὺς ἀσθενοῦντας τὰ ὄμματα παραλυπεῖ καταλάμπων ὁ γλυκὺς οὗτος ἥλιος)“ = Plutarchos im Phok. 2: „Καὶ καθάπερ τὸ μέλι λυπεῖ τὰ τετραμμένα καὶ ἠλκωμένα μέρη τοῦ σώματος, οὕτως πολλάκις οἱ ἀληθινοὶ καὶ νῦν ἔχοντες λόγοι δάκνουσι καὶ παροξύνουσι τοὺς κακῶς πράττοντας“, welche Stelle ich in der Triester *Néa Ἡμέρα* 1899 Nr. 1297 als Quelle für Michael Glykas, Krumb. S. 449, V. 45—46:

*Οὐδέν ἐστι τοῦ μέλιτος γλυκύτερον ἐν βίῳ,
ἀλλὰ δοριμὲν προσομιλοῦν δοκεῖ τοῖς ἠλκωμένοις·
(οὐδέν τι φαινότερον ἡλίου λαμπηδόνης,
ἀλλὰ τοῖς ἀμβλυώττουσιν ὅλη δοκεῖ ζοφώδης)*

nachgewiesen habe.

2) II S. 210, 11: „Εἰ γὰρ ἀνέγνως Πλουτάρχεια, οἶδας δήπου ὅπως ὁ Χαιρωνεὺς οὗτος ἰδιοτρόπως καὶ ἱστορικώτερον ἐτυμολογεῖ τὸν ἀλιτήριον, φάσκων οὕτω κληθῆναι τὰ πρῶτα τοὺς ἐν τῇ Ἀττικῇ ἀρπάζοντας τὰ ἄλευρα ἀπὸ τῶν τηρούντων αὐτά, λιμοῦ κατακρατοῦντος σφοδροῦ“ = Moral. 297 A: „Οὐ γὰρ πειστέον τοῖς λέγουσιν ἀλιτηρίους κεκλησθαι τοὺς ἐπιτηροῦντας ἐν τῷ λιμῷ τὸν ἀλοῦντα καὶ διαρπάζοντας“ und 523 A: „Λιμοῦ γάρ, ὡς εἰκεν, Ἀθηναίους ἰσχυροῦ γενομένου καὶ τῶν ἐχόντων πυρὸν εἰς μέσον οὐ φερόντων ἀλλὰ κρύφα καὶ νύκτωρ ἐν ταῖς οἰκίαις ἀλοῦντων περιόντες ἐτήρουν τῶν μύλων τὸν ψόφον, εἴτ' ἀλιτήριοι προσηγορεύθησαν“. Vgl. Bekk. Anecd. p. 377, Suid. v. Ἀλιτήριοι (schol. Aristoph. Equ. 445 Ald. = Dübn. p. 406).

Saloniki, 1./14. Juni 1900.

P. N. Papageorgiu.